

Text: BAXTER Czech, foto: archiv Petry Kiszové

Jak se žije pacientům s dialýzou?

Přinášíme vám rozhovor s Petrou Kiszovou z Olomouce, která je po transplantaci ledviny a povídala si s námi o domácí dialýze, dialyzační metodě, která není mezi českými pacienty příliš rozšířená.

Jak se u vás zjistilo, že máte nemocné ledviny?

Vše začalo, když mi bylo třináct let. Měla jsem stále žízeň a byla často unavená. Po nějakém čase mi lékaři diagnostikovali diabetes mellitus 1. typu. Stále jsem chodila do práce, vdala jsem se, otěhotněla a před osmi lety jsem porodila dvě děti. A před šesti lety mě začaly zlobit i ledviny, které postupně přestávaly fungovat.

Kterou metodou dialýzy lékaři vaši léčbu zahájili?

Začala jsem s hemodialýzou. Kvůli dlouhým cestám do nemocnice jsem z práce odešla do plného invalidního důchodu. Dlouhý čas trávený v nemocnici jsem snášela opravdu velmi špatně. Dá se říct, že jsem se cítila jako na horské dráze. Podle lékařů způsobovalo tyto výkyvy hromadění odpadních látek v mém těle. Hemodialýzou mi funkci ledvin nahrazovali tři měsíce. Ale shunt – cévní spojka, pomocí které mě napojovali na umělou ledvinu – mi neustále dělal problémy.

Následovala tedy změna dialyzační metody?

Ano, lékaři zvolili peritoneální dialýzu, která je šetrnější a časově méně náročná. Je to metoda čištění krve, kterou jsem si začala provádět sama doma,

proto se jí také říká domácí dialýza. Do břišní dutiny mi zavedli katetr, s jehož pomocí jsem si začala několikrát denně do břicha napouštět dialyzační roztok. Stačilo dodržovat časový harmonogram a hygienické podmínky. To mi přineslo možnost být s dcerou doma a netrávit tolik času v nemocnici. Převzala jsem odpovědnost za svou léčbu do vlastních rukou. Zůstala mi jen jedna kontrola v nemocnici měsíčně. Věděla jsem, že existuje i přístroj – tzv. cycler, který všechnu práci udělá skoro sám během noci, ale v té době moje pojišťovna jeho používání nehradila. To se ale časem změnilo a pro mě to znamenalo další krok ke svobodnému životu. Přes den jsem byla zase mámou na sto procent.

A pak následovala transplantace?

Už rok mám transplantovanou ledvinu. Byla jsem na tzv. kombinované transplantaci, lékaři mi spolu s ledvinou voperovali i slinivku. Ta mi ale způsobovala opakované záněty, takže ji časem museli vyoperovat. Cukrovkářem zůstanu asi nadosmrti. Nyní používám inzulinovou pumpu. Kdybych se měla vrátit zpátky k dialýze, například pokud by mi selhala transplantovaná ledvina, chtěla bych znovu peritoneální dialýzu a metodu APD s cyclerem. Byla jsem s ní maximálně spokojená a šla bych do toho znovu. ☑

Díky domácí peritoneální dialýze nemusela Petra Kiszová jezdit tak často do nemocnice a mohla být víc doma se svou dcerou

k věci

Co o domácí dialýze říká MUDr. Božena Hájková, nefroložka z FN Hradec Králové

- Pacienti mají při této metodě více volnosti, mohou snadněji cestovat a chodit do zaměstnání, nemusejí jít do invalidního důchodu.
- Mají větší volnost v příjmu potravy, ale i množství vypitých tekutin.
- Léčba není tak náročná na pravidelné návštěvy nemocnice.
- Pacienti musejí být ochotni vzít zodpovědnost za svoji léčbu na sebe.
- Metoda je vhodná i pro starší pacienty, kteří se špatně pohybují a převozy sanitkou na hemodialýzu je stresují. Takzvané výměny jim mohou provádět zdravotní sestry z agentur domácí péče.
- Pacientům se krev čistí průběžně, nemají tedy tak velké výkyvy krevního tlaku a nehromadí se jim tolik odpadních látek v těle.
- Peritoneální dialýza je metoda, kterou lékaři doporučují jako překlenovací metodu k transplantaci, protože domácí dialýza umožňuje zachovat po delší dobu zbytkovou funkci ledvin.
- Až 70 % pacientů si může zvolit mezi hemodialýzou a domácí dialýzou.
- Domácí dialýzu u nás využívá zatím relativně málo pacientů, pouze 8 % ze všech pacientů s dialýzou. V zemích, jako je například Nizozemsko, je to 20 %, ve Velké Británii dokonce 36 procent.